

העכברה הלבנה

לפני שנים רבות חי זוג מלכותי שלא נולדו להם ילדים. אך הם התנחמו במידת מה בחיית מחמד שהייתה להם, עכברה לבנה גדולה. לא הייתה זו עכברה סתם. היא ידעה לרקוד ולשיר ולספר סיפורים. אך בכל זאת הייתה זו רק עכברה ולא בת.

אחרי הרבה התלבטויות המלך והמלכה נסעו לפייה שחיה לא רחוק מהארמון שלהם. הם ביקשו מהפייה שתהפוך את העכברה שלהם לבת.

המלך עשה טובות רבות לפייה, אותה הכיר כבר שנים רבות, והפייה הרגישה שהיא חייבת להחזיר לו טובה. אמנם היא הייתה רגילה יותר להפוך ילדי מלכים סוררים לחיות, מאשר להפוך חיות לילדים, אך הסכימה לזוג מלכותי ואמרה להם לחזור לארמונם.

כשהגיעו הביתה מצאו ילדה תינוקת נהדרת,

הרבה יותר יפה מאשר העכברה הלבנה. מובן שערכו מיד מסיבה גדולה ושמחה, וכולם אכלו לשובע ושתו לשכרה.

הילדה הנסיכה גדלה מהר וכעבור זמן הגיע לפרקה. המלך התחיל כבר לחשוב על חתן-יורש מתאים אבל קודם שאל את בתו האם היא מוכנה כבר להינשא.

"בהחלט מוכנה, אבא" ענתה הבת "מי יהיה בעלי?"

"מי רק תרצי, בתי" חייך המלך.

והיא אמרה "אני רוצה את הבעל החזק ביותר בכל העולם. בעל שלא יפחיד אותי דבר."

"שלושה ימים ישב המלך ורק גלגל את פיותיו במחשבה עמוקה. ביום הרביעי הוא קרא לבתו. "בתי היקרה, מצאתי כבר מי צריך להיות בעלך.

מי שהחזק ביותר בעולם. קור החורף וחושך הלילה בורחים לפניו. פרחים, פירות ועצים גדלים במבטו. כל היצורים חייבים לו את חייו. אחתן אותך עם השמש!"

הנסיכה הביטה עליו מאוכזבת "השמש? ענן קטן. וכבר אין כלל שמש! לא אבא, הוא לא די חזק בשבילי."

המלך המסכן ישב יומיים ורק גירד את ראשו. ואז קרא לבתו. "אני כבר יודע" אמר "נחתן אותך עם ענן!"

הנסיכה הביטה עליו בלגלוג "אבא! רוח קלה נושבת והענן רץ בשמיים ולא רואים אותו יותר. לא, אבא. הוא לא חזק די בשבילי."

שוב ישב המלך ימים שלמים ורק חיטט בזקנו. בסוף קרא לנסיכה "אני יודע כבר. נחתן אותך עם רוח. הכל בורח לפניו, הוא שולט בגלים בים. הוא הכי חזק בעולם". "אוי, אבא" ענתה הנסיכה "איזה כוח יש לרוח? את ההר שלפני הארמון שלך רוח תזיז? לא, זה לא החתן מתאים לי." עכשיו המלך כבר לא חשב יותר. הוא ידע בדיוק מי החתן המתאים לבתו "אחתן אותך עם ההר!" קרא.

הנסיכה עקמה את אפה "הערמה המכוערת הזו

של אדמה ואבנים? הרי יש מי שיכול לחפור בקלות בתוך כל הר, כאילו הייתה זו גבינה. הוא ורק הוא נעלם בפני השמש, עננים לא מעניינים אותו, הוא צמוד לאדמה והרוח לא תזיז אותו. העכבר גובר על הכל."

הזוג המלכותי הצטער מאוד, אך לא הייתה להם ברירה. הם חזרו אל הפייה וביקשו שתהפוך שוב את בתם לעכברה. הפייה עשתה זאת בקלות וברצון רב.

כשהמלך והמלכה חזרו לארמון, שמעו כבר מרחוק את צלילי מרש החתונה. מהארמון יצא זוג שזה רק עתה נישא, עכברה לבנה יפהפה ועכבר אפור מפואר, בעל שפם עבה וזנב ארוך, עיניים מבריקות ושיניים חדות. הם בנו להם בית בהר הגדול ביותר שרק יכלו למצוא.